

עפ"ג 4/10/43631 - מדינת ישראל נגד נטליה רובין

בית המשפט המחוזי בחיפה

20 נובמבר 2014

עפ"ג 4-10-14-43631 פרקליטות מחוז חיפה - פליי נ' רובין
עפ"ג 14-10-34634 רובין נ' פרקליטות מחוז חיפה - פליי

בפני הרכב כב' השופטים:
רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]
abhängigם
ברינה טאובר

מדינת ישראל

המשיבה
המערערת שכנדג

נגד

נטליה רובין

המערערת
המשיבה שכנדג

פסק דין

השופט א' אליקים:

מבוא והשאלות שבמחלוקת

בפנינו שני ערעורים, שהודיעו בהם אוחז, ערעורים על גזר דין של בית משפט השלום בקרים (כב' השופט טורס) שניתן במסגרת ת"פ 13-12-62531, (להלן-בית משפט קמא).

עפ"ג 4-10-34634 הוא ערעורה של נטליה רובין, הנאשמה בפני בית משפט קמא (תוכנה להלן-רובין) ועפ"ג 14-10-43631 הוא ערעורה של המדינה (להלן-המדינה).

רובין הודהה בכל העבירות שייחסו לה בכתב האישום, עבירות של גנבה בידי עובד-UBEIROT לפי סעיף 391 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן- החוק), קבלת דבר מרמה בניסיבות מחמירות- עבירות לפי סעיף 416 סיפא לחוק, זיווג מסמר בכונה לקבל באמצעות דבר בניסיבות מחמירות, עבירות לפי סעיף 418 סיפא+420 לחוק ושימוש במסמר מזויף, עבירות לפי סעיף 420 לחוק.

בית משפט קמא הטיל על רובין עונש של 9 חודשים מאסר בפועל (שתייה ביצועו עוכב עד להכרעה בערעור), 6 חודשים מאסר על תנאי, קנס בשיעור של 15,000 ש"ח או 50 ימי מאסר תמורה אותו עליה לשלם ב-15 תשלום תשלום 1.1.2015 ופיצוי למתلون בשיעור של 160,000 ש"ח, אותו עליה לשלם עד 1.1.2015.

רובין מבקשת להעמיד את תקופת המאסר על 6 חודשים ולאפשר לבצע את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות וזאת משיקולי שיקום, בהתאם להמלצת שירות המבחן (שהמליץ על מבחן וביצוע עבודות של"צ) ובהתחרש בכךה בת ה-12, בנוספ' מאוחר ורובין נמצאת בהליך قضית רגל, עובדה המונעת ממנה להגיע להסדר תשלוםם נפרד עם המתلون, היא מבקשת לקבוע כי הפizio ישולם בתשלומים רבים לאחר ריצוי מאסра ו לבטל את המאסר חלף הקנס בשל אי יכולתה לעמוד בתשלומים במועדים שהקבע בית משפט קמא.

המדינה טעונה כי מתחם העינהה במקרה זה צריך לעמוד על תקופה של 12 עד 24 חודשים מאסר בפועל וכן צריך להטיל על רובין עונש מאסר בפועל לתקופה ארוכה באופן ניכר מכפי שהטיל עליה בית המשפט קמא.

עיקרי גזר הדין

בין החודשים 04/2012 - 01/2013, עבדה רובין כפקידה במשרד למtan שירות תיירות אשר בעבודתו של המתلون. במהלך תקופה זו, גנבה 135 שיקים ממعبידה, זיפפה את פרטיהם וקיבלה תמורות מזומנים או מוצרים בסכום כולל של 138,549 ₪. ב-4 מקרים עשתה שימוש בכרטיס אשראי של המתلون לתשלום חשבונותיה השונות בסכום כולל של 3,717 ש"ח.

בית משפט קמא לאחר ניתוח טענות הצדדים, המלצה שירות המבחן, פסקי דין שונים ותיקן 113 לחוק קבע כי יש לראות בכל המעשים מסכת אחת, העמיד את מתחם העינהה ההולם על מאסר הנע בין 6 חודשים ועד 20 חודשים בצירוף קנס ממשמעותי ופיזיו.

קביעת מתחם העינהה התבססה על המספר הרב של המקרים המצביע על התנהגות עברינית מתוכננת לאורך זמן רב ולא על מעידה חד פעמית, על הפגיעה המשמעותית באמון ובחותת הנאמנות הקימית בין מעביד לעובדו ועל ההשפעה ההרסנית שהיא להגיבה על אמינותו של בית העסק בקרוב הלוקחות.

בעת קביעת העונש המתאים כאמור לעיל,לקח בית משפט קמא בחשבון את הودאותה בהזדמנות הראשונה של רובין, עברה הפלילי הנקי, והتسकיר החובי המצביע על נכונותה להשתקם. לחובתה זקף את העובדה כי כספי הגזילה לא הושבו למתلون, (בית משפט קמא לא התייחס לשמעות היוותה בהליך قضית רגל, שמעות שלא ניתן לה ביטוי בטיעוני בא כוחה של רובין באותה עת בטיעונו).

תמצית טיעוני הצדדים בפנינו

1. בא כוחה של רובין, בהסתמך על פסקי דין שונים, טען כי בית משפט קמא לא טעה בעת קביעת גבולות מתחם העונש ההולם, לטענותו את הרף התיכון ניתן לבצע עבודות שירות, קבעה שתהיה תואמת את המלצה שירות המבחן באשר לשיקומה של רובין, ובכלל זה התחשבות בנسبות חייה ובבהתה בת ה-12. לטענותו הסיבה בגין בית משפט קמא בחר בדרך של מאסר בפועל, היא בשל אי השבת כספי הגזילה, תוך התעלמות מהעובדת כי בשל היוותה בהליך قضית רגל, היא אינה יכולה לפצות שירות את המתلون בשל איסור העדפת

נושים. עוד הבהיר כי אי תשלום הפיצוי במועד מסיבות אלו, ובשל סדרי העדיפות שבין פיצוי לכנס, יביא להוספת 50 ימי המאסר שנקבעו כחלק הכנס לתקופת מאסраה בפועל.

.2. באת כוח המדינה שמה דגש על חומרת המעשים הנלמדת מהיקף הגניבה והמרמה והפנתה למדיניות הענישה בתיקים עם היבט כלכלי וגניבה מעביד כפי שנקבעה בפסק דין שונים, לטענתה במקורה זה בשל ריבוי הערים, יש להחמיר עם רובין שהעונש שהוטל עליה תואם עבירה אחת בלבד ואינו מתישב עם מתחם שצורך לעמוד בין 12 ל-24 חודשים מאסר.

דין

.3. אקדמיים ואזרחים את הכלל ככל שמדובר בדיון בערעור פלילי:

"כידוע, ההלכה לפיה התערבותה של ערacaת הערעור בעונש שנקבע בערכאה הדינית תהיה מצומצמת למצבים חריגים בהם נמצא סטייה מהותית ממדייניות הענישה הרואיה, או בהתקיים נסיבות מיוחדות, עומדת על מכונה גם לאחר חקיקת תיקון 113 לחוק העונשין (ראה למשל: ע"פ 1846/13 **עמאש נ' מדינת ישראל**, פסקה 9 (1.12.2013)). כפי שפסק בית משפט זה לא פעם, גם במצבים בהם נפללו שגיאות ביישומו של תיקון 113, לא מתחייבת בהכרח התערבות בעונש שהקבעה הערכאה הדינית, ויש לבחון את התוצאה אליה הגיע בית המשפט ל גופה" ע"פ 1637/13, 1636/13 **גולן נגד מדינת ישראל** (15.7.2014).

וככל שמדובר בערעורו של המדינה אפנה לקביעה כי כלל אי ההתערבות "נכון ביותר שאות לגבי ערעור המדינה על קולת העונש ولو מן הטעם שערacaת הערעור אינה נתה למצות את הדיון עם הנאשם", ע"פ 4038/14 **מדינת ישראל נגד ابو עאבד** (15.7.2014).

.4. לאחר בוחנת טענות הצדדים אני סבור כי קיימת במקורה זה חריגה לפחות או לחומרה הצדיקה התערבות של ערacaת הערעור, חשוב לציין כי מדובר בעבירות גניבה ע"י עובד, מרמה וחזוף בהיקף נרחב, אך מנגד חשוב לראות כי רובין הודה מיד בכל עובדותיו של כתוב האישום, (לא תיקומו ולא הסדר טיעון), תסוקיר שירות המבחן מצבע על כוונתו לאחר לדרך הישר וכפי שציין בא כוחה בפנינו, היא מוכנה, למטרות קשייה הכלכליים, לפצות את המתلون בהתאם ליכולותיה ובמסגרת החוק.

תווצה הענישה הכוללת כמתואר בגזר הדיון אינה מצדיקה התערבות במרכיב כל שהוא מרכיבי גזר הדיון.

.5. באשר לבקשת הסגנון להתערב במועד תשלום הפיצוי או בחלק המאסר, אקדמיים ואזרחים כי המתلون לא זומן לדין, (הסגנון אמנים הזכיר את שמו כמשיב בcourtת הערעור, אך ללא פרטיו כתובות ליזמו) ולכן הוא לא זומן כאמור), אך מאוחר ואין לדעתו מקום להתערב במרכיבי הפיצוי, אין משמעות לתגם זה.

.6. הסוגיה שהוצגה ע"י הסגנון לפיה נקלעה רובין למצוות שאין תואם את הענישה הרואיה, בשל

העדפת פיצוי על קנס לעניין סדר התשלומים ומונעת תשלום הפיצוי בשל הליכי פשיטת الرجل, מוקומה להיות מוכרעת בגין היליכי פשיטת الرجل ולא במסגרת ההליך הפלילי. הקביעה כי יש לפצות את המתلون, בסכום שנקבע ובמועד התשלום היא קביעה שאין להתערב בה.

. 7. על רובין להעזר בהוראות חוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, תשנ"ה-1995, החל גם על הקנס וגם על הפיצוי ומאפשר למנהל המרכז כאמור בסעיף 5 ב "לפרוס או לדוחות את תשלוםו של חוב, אם שוכנע כי היו סיבות סבירות לאי תשלום החוב".

סיכום

. 8. לאור האמור לעיל אמלץ לחבריו לדחות את שני הערעורים.

השופט ר' שפירא, סגן נשיא [אב"ד]:

אני מסכים לתוצאה אליה הגיע חברי, השופט אליקים. אצין כי לטעמי נוטה העונש שנגזר לccoli. עם זאת, בהתאם לכללים שהותנו בפסיקה ענפה, התערבותה של ערacaת העරעור מצומצמת " רק במקרים חריגים של סטייה ברורה מדיניות הענישה הרואיה, או כאשר נפלה בגין הדין טעות מהותית הבולטת על פניה..." [ע"פ 11/8668 פלוני ב' מדינת ישראל (פורסם באר"ש , 11.10.2012)] או במקרים חריגים של סטייה ברורה וקיצונית מדיניות ענישה רואיה [ע"פ 3265/12 פלוני ב' מדינת ישראל (פורסם באר"ש, 20.9.2012)]. במקרה שבפנינו לא ניתן לומר כי העונש שנגזר חורג בצורה ברורה וקיצונית מדיניות הענישה הרואיה. מכאן, שאין זה מקום להתערב בו.

בכל הנוגע לביעתיות המתעוררת עקב היותה של הגב' רובין בהיליכי פשיטת רجل אין לי אלא להציגו לחבריו. אוסיף כי מילcole זה של חובי נאשם בתשלומי קנסות ופיצויים כאשר הוא נתון בהיליכי פשיטת רجل מגע לפתחם של בתי המשפט מעט לעת. ראוי שהמחוקק יתן דעתו למצבים אלו.

השופט ב' טאובר:

. 1. אף אני מסכימה לתוצאה אליה הגיע חברי כב' השופט אליקים, אשר ראה לדחות הן את ערעורה של המערעת והן את ערעור המדינה על העונש שנגזר על המערעת על ידי בית משפט קמא.

. 2. סוגית הקנס והפיצוי שנפסק על ידי בית המשפט בהליך פלילי מעוררת קשיים מוקום שהנאשים מצויים בהליך של פשיטת רجل הן במצב בו ניתן גזר הדין עבר למtan צו הכנים והן בנסיבות בהן צו הכנים ניתן טרם מתן גזר דין הפלילי.

בית המשפט העליון בראע"פ 1296/11 **טוביינה נגד מדינת ישראל** (17.04.11), דין בנסיבות בהן הקנס נגזר בטרם ניתן צו הכנים, ומכאן שהוא בר תביעה בהליך פשיטת الرجل. כבוד השופט רובינשטיין בפסק דין

הבהיר, כי בנסיבות אלה בהן החיוב בתשלום הकנס או הפיצוי נגזר על הנאשם לפני מתן צו ה电影院, הרי ממועד מתן צו ה电影院 יהיה הנאשם מטעמו את הকנס או הפיצוי שנגזר עליו בהליך הפלילי, שכן יהיה בכך משום העדפת נשים. בנסיבות אלה, יוכל המתלוון והמדינה להגיש תביעה חוב, יהיו זכאים לדיבידנד ככל נושא אחר של החיוב. מכוח הוראת סעיף 69(א)(1) לפקודת פשיטת الرجل [נוסח חדש] התש"מ-1980 (להלן: "**פקודת פשיטת الرجل**") ומשהמדובר בחוב "המגיע למدينة בשל קנס" לא יחול צו ההפטר ככל שינתקן, ביחס ל无不. והמדינה תהא רשאית לגבות את מלאו החוב גם לאחר שינוי לנאשם צו הפטר חלוט.

.3. בנסיבות עניינו עולה כי צו ה电影院 במסגרת הליך פשיטת الرجل, המתנהל בעניינה של המערערת ניתן עוד בטרם נגזר עונשה של המערערת, לרבות רכיב ה电影院 והפיצוי. מכאן, שהן ה电影院 והן הפיצוי שנגזר על המערערת אינם בבחינת חוב בר תביעה במסגרת הליך פשיטת الرجل. פועל יוצא מכך, כי המערערת אינה יכולה לחסוט תחת ההגנות המקנות לחיוב על ידי פקודת פשיטת الرجل ולא תהא מנעה מפעול כנגד המערערת ביחס ל无不 שהוטל עליה לאחר מתן צו ה电影院.

.4. הלכה ידועה היא, כי אין מנעה מלנקוט בהליכים פליליים נגד חיוב לאחר שינוי צו ה电影院, והוא הדין בהליכים אחרים בעלי אופי עונשי. ראה: שלמה לוי, אשר גרוןיס, **פשיטת רגל** (מהדורות שלישית) 2010, 120. ואולם, לצד ה电影院 שנגזר על המערערת נגזר על המערערת במסגרת ההליך הפלילי אף פיצוי כספי למתלוון אשר מכוח הוראת סעיף 77(ג) לחוק העונשין, כל סכום שיישולם על ידי המערערת יזקף תחילת לתשלום הפיצוי. כל זאת, שעה שעם מתן צו ה电影院, יתר ההליכים המתנהלים כנגד חיוב מעוכבים מכוח הוראת סעיף 20 לפקודת פשיטת الرجل הקובעת בין היתר כי "**לא יפתח שום נושא בתובענה או בהליכים משפטיים אחרים, אלא ברשות בית המשפט ובתנאים שיראה לפתח**".

.5. יתרה מכך, לא ניתן להתעלם מן העובדה כי כל עוד מצויה המערערת במסגרת הליך פשיטת الرجل, עליה להעמיד תחילת את מלאו רכושה ונכסייה לטובת הליך פשיטת الرجل, וממילא, ולאחר הכרזתה כפושטת רגל, כל נכסיה ורכושה מוקנים לנאמן בתחום פשיטת الرجل ובאופן שהוא מנועה משלים את ה电影院 והפיצוי שנגזו עליה ממוקורתיה היא. וכן בcourt המפט הערלון בע"א 11141/08 **יונה נ' מדינת ישראל** (17.07.11) עת קיבל את ערעור המערער, שהורשע לפי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעיריות שונות אותן ביצע, בהיותו מנכ"ל של חברת הבניה חפציבה, והפחית את גובה הפיצוי לרכושי הדירות, שהושת על המערער במחצית, בהתאם למוסכם בהסדר הטיעון ציין בין היתר:

"**צורך זה נבחן גם לאור העובדה שהמעערער הוכרז כפושט רגל באופן שהדרך היחידה להשגת כספים מחוץ ל קופת פשיטת الرجل הייתה לקבל הסכמה של קרוביו של המערער להמציא כספים ממוקורות חיצוניים. המדינה מצהירה כי עשתה את הנדרש כדי להבטיח כי הכספי לא יגרעו מקופת ה电影院 וכי לא יהיה להם כדי לקיים העדפה אסורה של נשים. יתרה מכך, המדינה השתכנע כי אין יכולתו של המערער להשיג סכום גבוה יותר, אחרים, ועל כן עתרה לבית המשפט בבקשת לחיב את המערער בפיצוי בסך ארבעה מיליון ₪ בלבד שהסכום יגוייס באופן מיידי וישולם עוד בטרם החתימה על עסקת הטיעון. מקובלת علينا הצהרת המדינה כי עמידה על קביעת פיצויי גבוה יותר**

הויתה עשויה לאין את ההסדר כלו, מה שהיא גורם, בסופו של דבר, שהסיכוי להשתתף מיידי לנפגעי העבירה היה נמוך ביותר, אם בכלל. Umdeha zo מסתברת בנסיבות העניין בהתחשב, בין השאר, בעובדה, כי המעורע הוכרז כפושט רגל".

6. בסיטואציה זו, שאין מניעה, מכוח דיני פשיטת الرجل, כי ינקטו כנגד המערערת היליכים ביחס לכנס שהושת עליה לאחר מתן צו הכנס, ומושאין המערערת חוסה לגבי הכנס שנגזר לאחר מתן צו הכנס תחת הליכי פשיטת الرجل, ומאידך היא אינה רשאית לשלם את הכנס והפיקו כל עוד הליך פשיטת الرجل הינו בתוקף, עומדת למערערת אך האפשרות לפנות למנהל המרכז לגבית קנסות, בהתאם לסעיף 5(ב) לחוק המרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות תשנ"ה-1995 אשר ידוע לפि שיקול דעתו בבקשת המערערת לפרישה /או דחיה של תשלוםו של החוב.

7. מכל מקום, מצטרפת אני לעמדתו של חברי, סגן הנשיא שפירא, לפיה ראוי כי המחוקק ייתן דעתו לסיטואציות אלה, המתעוררות לא פעם עת שנגזר על נאים המצויים בהליך פשיטת رجال חיוב לתשלום כנס או פיצויים.

לאור האמור לעיל אנו מורים על דחיתת שני הערעורים, ומפנים את תשומת לב המנהל על המרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות, כאמור בפסק הדין, למקרה בו תוגש בפניו בקשה לדוחות את מועד תשלום הכנס או הפיקו עד לאחר סיום הליכי פשיטת الرجل.

המערערת בעפ"ג 14-10-34634, נטליה רובין, תהייצב למאסرا בית סוהר נווה תרצה, ביום 30.11.14 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כشبשותה תעוזת זהות או דרכון. עליה לחתם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למינוי מוקדם, עם ענף אבחון ומיוון של שב"ס טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

נתן היום, כ"ז חשוון תשע"ה, 20 נובמבר 2014, במעמד הצדדים ובאי כוחם.